

Княгиня-та. Благодарѣ ви честный отче, благодарѣ ви по хилядѣ пѣти, азъ ще ви наплатѣ трудъ-тъ богато.

Князь-тъ. Азъ мысль, че найдобрѣ ще бѣде да ѣ ся стори споманѣ въ черковѣ.

Священникъ-тъ. И азъ тѣй казвамъ.

Графъ-тъ. Както намѣрите за по добрѣ; а сега да вечерамы.

Князь-тъ. Добрѣ синко, и време ѣ.

Графъ-тъ. (*Подръжква и служителъ-тъ влѣзва и нарежда трепезѣ-тъ*) иди сега и кажи на Берта, нека доносе ястїе (*извлѣзва*).

Князь-тъ. А какво направи съ оногова проклетника, Сигфриде.?

Графъ-тъ. Зарѣчахъ, да го оковать и да го хвърлятъ въ тъмницѣ-тъ.

Князь-тъ. Азъ тогова искамъ сутра да го видѣ.

Графъ-тъ. Нема кого да видите, защото той съвсѣмъ ѣ полудѣлъ.

Княгиня-та. Ахъ Боже, Боже мой (*слуга-та влѣзва и носи питїе, а Берта ястїе, наредихъ столоветѣ около трапезѣ-тъ, и господаритѣ насѣдахъ и почехъ да вечержатъ*).

Князь-тъ. Тази слугиня ли ти ѣ, Сигфриде?

Графъ-тъ. Тя ѣ слугиня-та на моя мила и любезна Геновева, — да не ѣ была тя, азъ нещехъ да знаѣ нищо за нейнѣ-тъ нежняность.

Князь-тъ А какъ?